

Tilbagegang fra i Hjør, at dette Forslag foreligger som nu i Form af et selvstændigt Forslag, idet nemlig den Gang noget af Forslaget, en ikke ganske ringe Del af det, var sat ind som et Punkt paa Finansloven. Jeg kan ikke anerkende Berettigelsen af denne Ytring af det ærede Medlem. Det forekommer mig dog, at den naturlige Vej at gaa, naar man vil have en saadan Sag igennem, er den, at man forelægger den i Form af et selvstændigt Lovforslag. Jeg indrømmer fuldstændigt Berettigelsen af de Ytringer, der ofte ere komne frem under Finanslovsbehandlingerne, at man ikke mere end høist nødvendigt skal organisere paa Finansloven. Paa den anden Side, hvis man skal frem og ikke kan komme frem ad den Vej, som jeg anser for den ordinære, nemlig ved Lovgivningens, kommer det Tidspunkt, da man gaar til Finansloven; og det vil vistnok indrømmes, at det var naturligt for mig i Hjør at sætte Sagen ind paa Finansloven, hvis jeg vilde have den fremmet, da man i foregaaende Aar havde nægtet Sagens Overgang til anden Behandling. Det viste sig ogsaa i Hjør, da vi behandlede Sagen, at Overgangen til anden Behandling blev nægtet. Jeg kunde ikke komme frem ad denne Vej, og derfor forsøgte man den anden Vej. Nu havde jeg imidlertid Anledning til at tro, bl. a. ogsaa paa Grund af de Udtalelser, der faldt i Hjør ved Finanslovens Behandling, at man i Aar virkelig vilde behandle Sagen, at man vilde lade den gaa til Udvalg, og saa finder jeg det naturligt at komme med et Lovforslag, medens det derimod vilde have været unaturligt fra mit Standpunkt at sætte det op paa Finansloven, idet jeg fastholder det som rigtigt, naar man skal frem, først at forsøge det fuldt ud ad den normale Vej. Jeg skal dernæst henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bosjen), som først talte. Det var mig naturligvis en Tilfredsstillelse at høre, at det ærede Medlem dog vilde have, at Sagen skulde behandles, at den skulde gaa til anden Behandling og, som han antydede, senere gaa til et Udvalg. Det havde jeg naturligvis ogsaa ventet; thi det forekommer mig, at efter det Standpunkt, som det Parti, for hvilket det ærede Medlem er Fører her i Tinget, har indtaget, efter det Forhandlingsstandpunkt, som det har indtaget paa en hel Mængde forskellige Omraader, kunde jeg ikke let tænke mig, at man ikke ogsaa skulde søge at forhandle paa dette. Min Glæde blev imidlertid noget indskrænket ved de Ytringer, det ærede Medlem senere kom med, idet han nemlig sagde, at han først

maatte stille den Fordring, at alt, hvad der havde Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning, skulde tages bort, og at vi dernæst skulde vende tilbage til Standpunktet fra 1876. Jeg kunde have tænkt mig Muligheden af, at man kunde tage til Udgangspunkt den Hærløvs, som vi fik i 1880; men at han vilde gaa tilbage til 1876, det maa jeg oprigtig talt tilstaa overraskede mig, og jeg vil ogsaa rent ud sige, at, hvis det skal være Basis for Forhandlingerne, at Budgettet skal indskræntes med omtrent $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., det vil sige, at det ordinære Budget gaar ned til c. 8 Mill. Kr., at Tjenestedagenes Antal skal nedsættes med 400,000 o. s. v., tror jeg ikke, at den Forhandling har stort at betyde; men jeg tror oprigtig talt, at en Forhandling paa den Basis ikke vil lede til Enighed hvortæn med Regeringen eller med det andet Ting. Med Regeringen kunde det endda være det, det er, om der ikke blev nogen Enighed; thi blev man blot enig med det andet Ting, kunde der jo komme en anden Regering til; men det tror jeg ikke, man vil blive. Det maa jo nemlig erindres, at i hvert Fald Realiteten af dette Lovforslag har været for i det andet Ting og er godkendt af det, idet der, saa vidt jeg erindrer, er godkendt en Udgiftsforøgelse af mellem 5 og 600,000 Kr., hvilket tilnærmelsesvis er det samme som det, der er kalkuleret i Aar. Jeg maa ogsaa sige, at jeg ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem egentlig har tænkt sig, at et Forsvar her i Landet kunde stilles op paa Basis af 21 Liniebatailloner og 21 Forstærkningsbatailloner. For det første kunne jo disse 21 Forstærkningsbatailloner gerne rent skæres væk. Thi naar man ikke en Gang vil benytte den Paragraf, vi have i vor nuværende Hærløvs, hvor der staar, at de kunne indkaldes 15 Dage til Øvelse, naar man altsaa slet ikke vil indkalde dem, saa kan man efter min Mening godt paa Forhaand sige, at de da ikke ville være til nogen Nytte, navnlig naar vi ikke have nogen befæstet Stilling; thi, skulle den Slags Tropper, som ikke have haft nogen Øvelse i lang Tid, som have svage Kadrer og bestaa af forholdsvis ældre Folk, gøre nogen Nytte, maa de nødvendigvis have en befæstet Stilling at støtte sig til. Hvorledes det ærede Medlem, som tilstiftet — det har han udtalt baade i Gaar og tidligere, og det kom ligeledes frem i den Betænkning, der afgaves i 1880 — hvorledes det ærede Medlem, som tilstiftet, vil forsvare hele Landet — thi han vil jo sætte sin Forsvarsplan op som en Landsforsvarsplan, medens han kalder Befæstningen en Kjøbenhavns-Forsvarsplan — hvorledes han vil naa dette